

19

UCHWAŁA Nr 524 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1958 r.

w sprawie organizacji służby skupu w aparacie rad narodowych.

Na podstawie art. 67 pkt 2 oraz art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Sprawy skupu i obowiązkowych dostaw, w zakresie objętym dotychczas działaniem pełnomocników do spraw skupu Ministerstwa Przemysłu Spożywczego i Skupu, przechodzą z dniem 1 stycznia 1959 r. do właściwości rad narodowych odpowiednich stopni.

§ 2. 1. Zaleca się i wyraża zgodę na utworzenie wydziałów skupu w prezydiach wojewódzkich i powiatowych rad narodowych.

2. Zakres działania wydziałów skupu i ich organizację wewnętrzną ustala prezydium właściwych rad narodowych na podstawie wytycznych Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz wytycznych prezydiów wojewódzkich rad narodowych, zgodnie z § 4 ust. 2 i § 7 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad

tworzenia wydziałów przez prezydium rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 103).

§ 3. 1. W związku z przekazaniem spraw skupu radom narodowym znosi się organy terenowe do spraw skupu Ministerstwa Przemysłu Spożywczego i Skupu.

2. Pracownicy organów, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem pracowników niezbędnych do obsługi administracyjno-budżetowej delegatur Inspekcji Zbożowej — przechodzą do pracy w prezydiach rad narodowych odpowiednich stopni.

3. Przekazaniu podlegają również etaty i fundusz plac w zakresie określonym w ust. 2.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Ministrowi Finansów.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

20

UCHWAŁA Nr 5 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1959 r.

zmieniająca uchwałę nr 77 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1958 r. w sprawie ustalania wysokości odsetek, prowizji i opłat bankowych banków państwowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 279) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 77 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1958 r. w sprawie ustalania wysokości odsetek, prowizji i opłat bankowych banków państwowych (Monitor Polski Nr 42, poz. 239) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 2 po wyrazach „W 1958 r.” dodaje się wyrazy „oraz w 1959 r.”,

2) w § 10 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) zarządzenia nr 184 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 września 1958 r. w sprawie skupu i zaopatrzenia w ziemniaki jesienią 1958 r.”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

21

UCHWAŁA Nr 7 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1959 r.

w sprawie rejestracji podatkowej w gospodarce społecznej.

Na podstawie art. 2 pkt 5 i 7 oraz art. 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Rejestracji podatkowej podlegają:

- 1) działające na zasadach rozrachunku gospodarczego: jednostki nadrzędne przedsiębiorstw państwowych, przedsiębiorstwa państwowe, jednostki organizacyjne przedsiębiorstw państwowych oraz gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych,
- 2) spółki prawa handlowego, w których Państwo, przedsiębiorstwa państwowe albo osoby prawne prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału

zakładowego, z wyjątkiem instytucji bankowych i ubezpieczeniowych,

3) instytucje publiczno-prawne, określone w art. 1 pkt 4 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 399),

4) spółdzielnie, centrale spółdzielni oraz związki spółdzielni, obowiązane do wnoszenia wpłat do budżetu Państwa bądź na rachunek rozliczeń jednostki nadrzędnej chociażby z jednego z następujących tytułów: podatek obrotowy, podatek od operacji nietowarowych, podatek dochodowy, wpłaty z zysku, nadwyżki środków obrotowych, różnice budżetowe.

2. Wymienione w ust. 1 jednostki, jak również jednostki, na które rozciągnięty zostanie obowiązek rejestracji podatkowej z mocy § 2 pkt 1, zwane będą nadal „jednostkami gospodarczymi”.

§ 2. Minister Finansów może:

- 1) wprowadzić obowiązek rejestracji podatkowej dla innych jednostek gospodarki uspołecznionej niż wymienione w § 1 ust. 1,
- 2) wprowadzić obowiązek rejestracji podatkowej dla jednostek gospodarczych obowiązanych do wnoszenia wpłat do budżetu Państwa bądź na rachunek rozliczeń jednostki nadrzędnej z innych tytułów, nie wymienionych w § 1 ust. 1,
- 3) wyłączyć z obowiązku rejestracji podatkowej niektóre z jednostek wymienionych w § 1 ust. 1.

§ 3. 1. Obowiązek rejestracji podatkowej wykonywany jest przez złożenie zgłoszenia rejestracyjnego we właściwym organie finansowym.

2. Organami finansowymi właściwymi w zakresie rejestracji podatkowej są miejscowo właściwe dla jednostek gospodarczych, z wyjątkiem określonych w § 8, wydziały (oddziały) finansowe prezydentów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych.

§ 4. 1. Zgłoszenie rejestracyjne powinno zawierać:

- a) pełną i skróconą nazwę rejestrującej się jednostki,
- b) miejsce położenia jednostki (adres),
- c) adres siedziby kierownictwa jednostki,
- d) pełną i skróconą nazwę oraz adres jednostki organizacyjnej bezpośrednio nadrzędnej,
- e) wyszczególnienie tytułów wpłat wnoszonych do budżetu Państwa i na rachunek rozliczeń jednostki nadrzędnej,
- f) wskazanie właściwego ministerstwa (urzędu centralnego, centrali spółdzielni),
- g) datę uruchomienia jednostki,
- h) odpis aktów prawnych, stanowiących podstawę prawną działalności jednostki, oraz wskazanie przepisów o organizacji finansowej i systemie finansowym jednostki,
- i) określenie rodzaju działalności (przemysł, skup, handel, usługi),
- j) oświadczenie, czy działalność jednostki objęta jest budżetem centralnym, czy budżetem terenowym,
- k) wskazanie oddziału banku finansującego działalność eksploatacyjną oraz numeru rachunku rozliczeniowego,
- l) wyszczególnienie zakładów, oddziałów, filii, ekspozytur, składów, hurtowni, sklepów, biur itp., objętych bezpośrednią działalnością (bilansem i rachunkiem wyników) rejestrującej się jednostki, a nie podlegających obowiązkowi rejestracji podatkowej; nie podlegają wyszczególnieniu sezonowe i ruchome punkty handlowe.

2. Minister Finansów może wprowadzić obowiązek zamieszczania w zgłoszeniach rejestracyjnych danych nie objętych przepisami ust. 1, jak również zwolnić z obowiązku zamieszczania w zgłoszeniach rejestracyjnych niektórych danych objętych przepisami ust. 1.

§ 5. 1. Zgłoszenie rejestracyjne składa się w dwóch egzemplarzach.

2. Organ finansowy dokonywający rejestracji podatkowej wydaje zarejestrowanej jednostce drugi egzemplarz zgłoszenia rejestracyjnego po stwierdzeniu na nim dokonania rejestracji.

3. Potwierdzone przez organ finansowy zgłoszenie rejestracyjne stanowi dla rejestrującej się jednostki gospodarczej dowód wykonania obowiązku rejestracji podatkowej.

§ 6. 1. Jednostka gospodarcza wystawia każdej jednostce organizacyjnej wymienionej w zgłoszeniu rejestracyjnym stosownie do § 4 ust. 1 lit. l) zaświadczenie stwierdzające, że wnosi ona wszystkie należności budżetowe, dotyczące działalności gospodarczej danej jednostki organizacyjnej, dla której wystawia zaświadczenie.

2. Jednostka gospodarcza przedstawia zaświadczenia (ust. 1) równocześnie ze zgłoszeniem rejestracyjnym miejscowo właściwemu dla niej organowi finansowemu, który po potwierdzeniu na zaświadczeniach, że wymienione w nich jednostki organizacyjne zostały wykazane stosownie do § 4 ust. 1 lit. l) w zgłoszeniu rejestracyjnym, zwraca je zarejestrowanej jednostce gospodarczej.

3. Jeśli jednostka organizacyjna została uruchomiona po dokonaniu obowiązku rejestracji podatkowej (§ 12), to zaświadczenie do potwierdzenia (ust. 2) jednostka gospodarcza przedstawia organowi finansowemu równocześnie z zawiadomieniem o zmianach, o których mowa w § 13 ust. 1.

4. Potwierdzone przez organ finansowy zaświadczenie jednostka gospodarcza przekazuje w terminie 7 dni od daty potwierdzenia jednostce organizacyjnej, dla której zostało ono wystawione.

5. Potwierdzone przez organ finansowy zaświadczenie (ust. 4) powinno stale znajdować się w siedzibie jednostki organizacyjnej.

6. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również do sezonowych i rachomych punktów handlowych nie wymienionych w zgłoszeniu rejestracyjnym (§ 4 ust. 1 lit. l). Zaświadczenia wystawiane dla tych punktów handlowych nie podlegają potwierdzeniu przez organ finansowy. Zaświadczenia te powinny stale posiadać osoby obsługujące punkty handlowe, dla których zostały wystawione.

§ 7. 1. Zwalnia się od obowiązku wystawiania zaświadczeń (§ 6):

- a) jednostki gospodarcze przedsiębiorstw: Polskie Koleje Państwowe, Państwowa Komunikacja Samochodowa, Polska Poczta, Telegraf i Telefon oraz jednostki gospodarcze podległe Centralnemu Zarządowi Dróg Publicznych w Ministerstwie Komunikacji — wchodzącym w ich skład jednostkom organizacyjnym,
- b) rejonowe przedsiębiorstwa obrotu produktami naftowymi — wchodzącym w ich skład stacjom benzynowym.

2. Minister Finansów może rozszerzyć zwolnienia, o których mowa w ust. 1, na inne grupy jednostek gospodarczych.

§ 8. Zasady i tryb rejestracji podatkowej jednostek gospodarczych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz jednostek gospodarczych wydzielonych podległych innym ministrom (urzędów centralnym) określi zarządzenie Ministra Finansów wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych).

§ 9. 1. Zgłoszenie rejestracyjne powinno być podpisane przez kierownika oraz przez głównego (starszego) księgowego zarejestrowanej jednostki.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do wystawianych zaświadczeń (§ 6) oraz do zawiadomień o zmianach danych objętych zgłoszeniem rejestracyjnym (§ 13).

3. Wzory zgłoszenia rejestracyjnego i zaświadczenia ustala Minister Finansów.

§ 10. Rejestrację podatkową z zastosowaniem przepisów niniejszej uchwały przeprowadza się, jako:

- 1) ogólną, obejmującą wszystkie istniejące jednostki gospodarcze — po raz pierwszy w 1959 r., każdą następną zaś co pięć lat począwszy od 1965 r. — według stanu na dzień 1 stycznia roku, w którym przeprowadza się rejestrację ogólną,
- 2) bieżącą — jednostek gospodarczych, co do których powstał obowiązek rejestracji podatkowej (§ 1) w czasie

od 2 stycznia roku, w którym przeprowadza się rejestrację ogólną.

§ 11. Minister Finansów może zarządzić zaniechanie przeprowadzania rejestracji ogólnej (§ 10 pkt 1).

§ 12. Zgłoszenie rejestracyjne należy wnosić:

- 1) przy rejestracji ogólnej — do dnia 25 marca roku, w którym przeprowadza się rejestrację ogólną,
- 2) przy rejestracji bieżącej — najpóźniej w dniu powstania obowiązku rejestracji podatkowej, a jednostek gospodarczych, co do których obowiązek rejestracji podatkowej powstał w okresie od 2 stycznia do 25 marca roku, w którym przeprowadza się rejestrację ogólną — w terminie do dnia 25 marca tegoż roku.

§ 13. 1. Jednostki gospodarcze obowiązane są zawiadomić właściwy miejscowo dla nich organ finansowy o zmianach danych objętych zgłoszeniem rejestracyjnym najpóźniej w terminie do dnia 2 następnego miesiąca po miesiącu, w którym nastąpiły zmiany.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku uruchomienia bądź postawienia w stan likwidacji jednostki.

§ 14. Za datę uruchomienia jednostki gospodarki uspołecznionej w rozumieniu niniejszej uchwały uważa się datę

faktycznego rozpoczęcia działalności (produkcji, sprzedaży, wykonywania usług).

§ 15. 1. Winnych naruszenia przepisów niniejszej uchwały należy pociągać do odpowiedzialności zgodnie z przepisami prawa karnego skarbowego.

2. Za wykonanie przez jednostkę gospodarczą obowiązków wynikających z niniejszej uchwały odpowiedzialni są kierownik oraz główny (starszy) księgowy jednostki gospodarczej.

§ 16. W sprawach unormowanych niniejszą uchwałą nie mają zastosowania przepisy działu IX dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25).

§ 17. Traci moc uchwała nr 100 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie rejestracji podatkowej w gospodarce uspołecznionej (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-17, poz. 227, z 1952 r. Nr A-99, poz. 1516, z 1954 r. Nr A-3, poz. 147 i z 1957 r. Nr 3, poz. 17).

§ 18. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

22

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 grudnia 1958 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 16 stycznia 1953 r. w sprawie biegłych księgowych uprawnionych do udziału w komisjach rewizyjnych przedsiębiorstw państwowych w roku 1953.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) oraz na podstawie §§ 7 i 9 uchwały nr 332 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr 73, poz. 438) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 16 stycznia 1958 r. w sprawie biegłych księgowych uprawnionych do udziału w komisjach rewizyjnych przedsiębiorstw państwowych w roku 1958 (Monitor Polski Nr 8, poz. 42) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule zarządzenia i w § 2 ust. 1 skreśla się wyrazy „w roku 1958”;

- 2) w § 3 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli biegły księgowy zostaje ponownie wpisany na listę.”;

- 3) w § 4 ust. 1 po wyrazach „Listę biegłych” dodaje się wyrazy „na każdy rok kalendarzowy”;

- 4) w § 4 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Zaświadczenie o wpisaniu na listę biegłych (ust. 3) podlega zwrotowi w ciągu 30 dni po upływie terminu jego ważności.”

5. Okres ważności zaświadczenia może być przedłużony.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

23

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1958 r.

w sprawie częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu obowiązku podatkowego w zakresie podatku od lokali, przypadającego od najemców z art. 4 dekretu o najmie lokali.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy finansowe zaniechają częściowo ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu obowiązku podatkowego w zakresie podatku od lokali za rok 1959 dla najemców z art. 4 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U.

z 1958 r. Nr 50, poz. 243) przypadającego od nadwyżki powierzchni mieszkalnej, ustalając je w wysokości dotychczasowej.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota